

Taula

- 11 En la dolçor del pètal...
- 13 No digueu res...
- 15 Borda el vent a les muntanyes altes...
- 17 Digues, vent. Parla'm...
- 19 Larves
- 21 Tota finestra és un ull lliure...
- 23 Hi ha silencis dignes d'un colós...
- 25 Capvespre
- 27 Altes veus vingudes de la boira...
- 29 Que plogui als camins de l'ànima...
- 31 La veu del vent als arbres...
- 33 Era la veu de l'ànima...
- 35 Meravella
- 37 Quan els dits broden música...
- 39 Nocturn
- 41 Enfilo paperines de certeses...
- 43 Gat i garsa
- 45 A l'Albera
- 47 Quan ets a casa...
- 49 T'estimaré...
- 51 Que amb força urgent...
- 53 Tinc la paraula en la natura...
- 55 Laberíntic
- 57 Dispersos els fogatges...

- 59 La meva pau...
- 61 Venien de lluny, les hores viscudes...
- 63 Darrere el bosc...
- 65 La veu de la merla, com un parlar cantant...
- 67 La mort senyoreja...
- 69 De cop s'obre una nova dimensió...
- 71 A risc de tornar a néixer...
- 73 Ara que el temps...
- 75 Filar la vida...
- 77 Perllongar la sensació de meravella

En la dolçor del pètal
i les ditades de núvols gris i malva,
ben en silenci
sento les veus de l'invisible.
Un foc antic que malda per volar
m'arrela arran de mar.
Desabrigada, espero noves hores
mentre les ones, fredoses, llauren l'esperit.

No digueu res.
Des de la font primera
tot es mou.
Respiren les fulles
i sagnen les escorces.
En la transparència del riu,
les pàgines del llibre.
Per cada bes,
per l'abraçada folla
canta el silenci,
prega el capvespre,
neixen les albaades.
Un crit pregon
capgira els nostres passos.
Per a tota itinerància,
cuques de llum.
Cristalls de glaç
a la falda de l'espera,
no digueu res.

Borda el vent a les muntanyes altes
i els minerals i roques ho celebren des d'un silenci antic.

El bosc és un retaule.

Digues, vent. Parla'm.
Explica'm el que no es pot explicar
i tu amb la teva veu anuncies, torsimany
de llengua aspra i fonedissa.
Sempre és ara i tu vas i vens
jugant contra el temps.
Esclaus d'anhels i genets a la deriva,
tu cantes per nosaltres altrament
i ens acompanyes com un àngel
llançant sagetes fines i esmolades,
brandant significats inapel·lables,
rei dels orats, germà del trànsit
lliure i fecundant, el naufragi intermitent,
la vida nostra.

Un jurat constituït per Neus Aguado, Jaume Aulet, Antoni Clapés, Àngels Marzo i Llorenç Soldevila va concedir a aquest llibre el XVII Premi Ciutat de Terrassa Agustí Bartra de Poesia 2020, convocat per l'Ajuntament de Terrassa amb la col·laboració de l'entitat local Amics de les Arts i Joventuts Musicals.

© del text: Roser Cabacés i Alomà, 2020
© de l'epíleg: Teresa Costa-Gramunt, 2021
© d'aquesta edició: Pagès Editors, SL, 2021
Sant Salvador, 8 – 25005 Lleida
www.pageseditors.cat
editorial@pageseditors.cat
Primera edició: maig de 2021
ISBN: 978-84-1303-270-2
DL: L 219-2021
Imprès a Arts Gràfiques Bobalà, SL
www.bobala.cat

✦ imprès a **lleida** ▶

Qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra només es pot fer amb l'autorització dels seus titulars, llevat de l'excepció prevista per la llei. Adreceu-vos a CEDRO (Centro Español de Derechos Reprográficos, www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar, escanejar o fer còpies digitals de fragments d'aquesta obra.